

anførte henvisninger. Se endvidere Holkmann Olsen og Viltoft, Skifteloven med kommentarer, 1986, side 305 f., Taksøe-Jensen, Person- Familie- Arve- og Skifteret, 1991, side 218, T. Svenne Schmidt m.fl., Arveret, 1991, s. 32 f. og Svend Danielsen, Arveloven, 1982, s. 73 f.

De grundsynspunkter, som ligger bag reglen i arvelovens § 7, stk. 2, jf. herved *arvelovsbetænkning nr. 291/1961* s. 47 ff., gælder for så vidt også ved udlæg efter skiftelovens § 57, stk. 1, jf. § 62 b. Længstlevendes valg mellem at begære privat skifte og udlevering efter § 57, stk. 1, jf. § 62 b, vil sjældent være begrundet i ønsker om formuens fordeling ved længstlevendes død. Det kan således forekomme urimeligt, at et valg, som kan være sket ud fra skattemæssige hensyn, skal få konsekvenser for arvefordelingen. Så meget desto mere kan det forekomme urimeligt nu, hvor ægtefællen kan udtage 150.000 kr., i forhold til tidligere, hvor udtagesretten blot androg værdier for 20.000 kr. Dette forhold blev allerede fremhævet i den ovennævnte betænkning nr. 684/1973 om ændring af skiftelovgivningen.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at det i forbindelse med ændringen af skiftelovens § 62 b, der efter forslaget overføres til arveloven som ny § 7 b, vil være rigtigt samtidigt hermed at fastslå, at delingsreglerne i arvelovens § 7, stk. 2, og samme bestemmelses stk. 3 fremover skal finde anvendelse, når et bo er udleveret en efterlevende ægtefælle efter 150.000 kr.'s reglen.

Bestemmelsens *stk. 3 og 4* indeholder som noget nyt forslag om, at beløbsgrænsen i stk. 2 på 150.000 kr. reguleres. Forslagets regler er identisk med reguleringsmekanismen i retsplejelovens § 330 a, stk. 1, vedrørende fri proces, samt skiftelovsforlagets § 21, hvortil der henvises.

Ved lovforslagets § 2 gøres bestemmelserne i § 7 b, stk. 2-4, anvendelige ved alle skifter af uskiftet bo i længstlevendes levende live.

Til nr. 2

Lovforslagets kapitel 3 indeholder en nyaffattelse af de gældende bestemmelser i arvelovens kapitel 3 om uskiftet bo med livsarvinger. Ved forslaget er reglerne om skifteværger indarbejdet, og der foreslås forskellige præciseringer samt egentlige realitetsændringer ved § 13, stk. 4, (oplysningspligt for den efterlevende ægtefælle), § 16, stk. 2, (frigørelse for hæftelse ved insolvens) og § 24 (ophør af uskiftet bo, når alle førstafdødes livsarvinger er døde).

Til § 8

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til arvelovens § 8.

Til § 9

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til arvelovens § 9, idet der dog er taget højde for vedtagelsen af lov nr. 388 af 14. juni 1995 om værgemål.

Bestemmelsen omfatter i modsætning til tidligere tillige særlige livsarvinger, for hvem der er beskikket skifteværge efter dødsboskiftelovens regler derom. I disse tilfælde kan skifteretten med den beskikkede skifteværgeres samtykke tillade uskiftet bo. Det beror på skifterettens bedømmelse af den arving, der har fået en skifteværge beskikket, om den pågældende arving selv er i stand til at meddele samtykke. For så vidt angår beskikkelse af skifteværger henvises til dødsboskiftelovsforlagets kapitel 11 med bemærkninger.

Til § 10

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til arvelovens § 10.

Til § 11

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til arvelovens § 11, idet bestemmelsen samtidigt er tilpasset reglerne i lov nr. 388 af 14. juni 1995 om værgemål. Som en konsekvens af dødsboskiftelovsforlagets bestemmelser om skifteværger er også medtaget tilfælde, hvor der er beskikket en skifteværge for den efterlevende ægtefælle.

Til § 12

Bestemmelsen svarer til arvelovens § 12, idet der dog er taget højde for de værgeregler, der er en følge af vedtagelsen af værgemålsloven. Endvidere er bestemmelsen udvidet til også at omfatte tilfælde, hvor der er beskikket en skifteværge for den efterlevende ægtefælle, således at også skifteværgeren i disse situationer kan anmode om, at boet udleveres ægtefællen til uskiftet bo.

Til § 13

Bestemmelsens *stk. 1, 2 og 3* svarer med redaktionelle ændringer til arvelovens § 13, stk. 1-3. Derimod er reglen i forslaget *stk. 4* ny. Det foreskrives i *stk. 4*, at den efterlevende ægtefælle har pligt til efter skifterettens bestemmelse at meddele oplysninger om dispositioner over det uskiftede bos formue.

Ægtefællen skal således kunne pålægges at fremkomme med oplysninger, herunder f.eks. bankoplysninger og kopi af selvangivelse m.v. Forslaget er begrundet i, at skifteretten – når der er visse holdpunkter for at antage, at der har fundet kritisable dispositioner sted – bør have mulighed for at få indsigt i, hvad der foregår i boet. Alene derigennem får